

[Kirkegaard]

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 14).

Anden næstformand (Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår nu i de videre forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det var jo nydeligt at høre hr. Kirkegaards tale her. Det var jo ganske nye toner. Vi husker ham jo alle som den tidligere arbejdsminister, og da var det ligesom en lidt anden snak, der kom fra ham. Men jeg har bedt om ordet i anledning af det dagsordensforslag, der er fremsat nu.

Der var jo tidligere på dagen et nydeligt udkast, som selv Fremskridtspartiet kunne have stemt for. Jeg vil godt sige, at én af grundene – blot én af grundene – til, at vi absolut ikke kan være med på denne dagsorden, er den første pind: »at subsidiaritetsprincippet efterleves ved, at Fællesskabet kun handler, når spørgsmålet har tværnationale eller lignende generelle aspekter« – »eller lignende generelle aspekter« er så at sige alt – »hvorimod opgaver, der kun vedrører et enkelt medlemsland, ikke bør reguleres af Unionen«.

Et enkelt medlemsland! Jeg har meget længe siddet og overvejet, om man overhovedet kan finde et eneste spørgsmål, som ikke på en eller anden måde berører mere end ét medlemsland. Det vil altså sige, at den konservative ordfører vedrørende den sociale dimension nu har sagt, at De Konservative, Venstre osv. – de andre partier – 100 pct. går ind for den sociale dimension, hvor man allernådigst efter ni måneders forløb kan få lov til at vælge mellem pest og kolera.

Jeg garanterer for, at Fremskridtspartiet stadig ikke vil være med til det, og vi ønsker stadig og håbede på, at vi kunne have fulgt Englands eksempel og været fornuftige og sagt: Det skal vi nok selv bestemme.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Det kommer ikke som nogen overraskelse for mig, at fru Annette Just her fra talerstolen

tager afstand fra den sociale dimension i samarbejdet i Europa. Det har Fremskridtspartiet mig bekendt gjort hele tiden, men det har vi ikke i Det Konservative Folkeparti. Vi bakker fuldstændig op bag den sociale dimension.

Vi har bakket det arbejde op siden 1989 – mens vi sad i regering – og vi støtter fuldt ud bestræbelserne for, at der skal være en social dimension i det stadig tættere samarbejde i Europa. Det kan heller ikke komme som en overraskelse for fru Annette Just. Derfor har vi overhovedet ikke nogen form for besværligheder med den første pind i det dagsordensforslag, som vi netop havde lejlighed til at fremsætte her fra talerstolen.

Ivar Nørgaard (S):

Jeg synes, det er overordentlig glædeligt, at vi har kunnet enes om en dagsorden alle de partier imellem, der står bag det nationale kompromis. Og det er for mig kun en naturlig ting, at Fremskridtspartiet er modstander af denne dagsorden – jeg må indrømme, at jeg var lidt overrasket over, at Fremskridtspartiet kunne være med til den første dagsorden, men ingen regel uden undtagelse – for Fremskridtspartiet har jo lagt sig på samme linje som det engelske konservative parti, hvad vi også just hørte at fru Annette Just ligefrem var glad for og pralede af, idet man fra Fremskridtspartiets side ikke ønsker den sociale dimension.

Det, der har kunnet give lidt problemer i arbejdet i Mærkedsudvalget, har været, at man også fra anden side har været kritisk over for nogle af de direktiver, der skulle være udmøntningen af den sociale dimension, og dér – ligesom englænderne – brugte subsidiaritetsprincippet som begrundelse for ikke at ville give mandat til bestemte direktiver. Men jeg mener, at den afklaring, der har fundet sted i dag, er en særdeles gunstig udvikling. For den er udtryk for, at nu bruger de, der har været kritiske over for sådanne direktiver, ikke subsidiaritetsprincippet som en begrundelse for, at man ikke kan have den sociale dimension som et samarbejdsområde, men siger derimod, at man måske synes, at der kan være en for høj detaljeringsgrad i nogle af forslagene. Og i den forbindelse vil jeg slå fast, at den dagsorden, vi just nu har fået forelagt, og som Socialdemokratiet også helt står bag, altså slår fast, at subsidiaritetsprincippet ikke kan bruges som ar-